

ogsaa gaa til saadanne Regler. Vi fastholde — og med Hensyn dertil er der Enighed med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds — at en vis Beslutning maa altid til, thi det forudlægger Grundloven ganske sikkert under Eftergivelsen, men vi erkende paa den anden Side, at Lovgivningen maa kunne give faste og sikre Regler. Saa siger da det ærede Medlem (Bernsen): Ja, det kan være meget godt, det ville de Herrer gøre, det kan jeg ogsaa nok bruge, for saa vidt, men jeg vil beholde det, jeg har; de kunne gøre hvad de ville, gøre saa mange Indrømmelser de ville, det bryder jeg mig ikke om; jeg vil beholde alt det, jeg interesserer mig for; de kunne gøre nogle Indrømmelser, jeg gør ingen. Det er nu saa overmaade let at sige, at vi ville beholde den hidtidige Regel fremfor alt; naar de Herrer sige det, saa fristes den anden Side til at sige: Ja, lad os beholde den hidtidige Regel, og det vil jeg gaa ind paa. Men naar vi andre fra den anden Side sige, stønt med ikke ringe Opoprelser — for det er jo et Principspørgsmaal — Vi kunne gaa med til, at der tages Beslutning, men saa skal Forholdet ordnes paa en sikrere Maade, saa er det mig ikke noget velkomment Svar, naar det ærede Medlem siger: Ja, det er godt nok, det kunne de Herrer gøre, men jeg vil blive staaende, jeg vil beholde alt mit; de andre kunne give os det, de ville; jeg tager det hele, siger det ærede Medlem — frit overjat — saa kunne de andre beholde Resten.

Der er et Par Bemærkninger, jeg havde ønsket at gøre med Hensyn til nogle Forslag, der nu ere tagne lykkelig tilbage, saa jeg kan spare dem; men derimod maatte jeg ønske at sige lidt til det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Henning Jensen). Det ærede Medlem ønskede, at de smaa Fattigdistrikter skulde gøres større, men det ærede Medlem har ikke haft Øje for, at Ministeren har været inde paa den Tanke, og jeg tror ikke en Gang, at det ærede Medlem har været saa venlig at tiltrøde den, hvor den er kommen frem. Det ærede Medlem vil finde, at efter § 27 dannes der større Distrikter af Byerne og Amtsraadskredsen. Den ærede Ordfører tog meget Afstand derfra, hvad jeg beklager, thi jeg tror, at det er en sund Tanke. De Tal, det ærede Medlem har fremsat, betydte intet for mig. Jeg kunde ikke se rettere, end at det var Tallene paa de Folk, der modtog Understøttelse, men vi maa ganske anderledes have Regnskaberne for os. Det forekommer mig imidlertid, at der er al Grund til at se paa Forholdene, som de ville stille sig efter dette Lovforslag, og som de

have stillet sig tidligere. Naar vi her gaa til $\frac{1}{4}$ for Opholdskommunen, veed det ærede Medlem lige saa godt som jeg, at der vil falde en noget større Odbelse paa Købstæderne, og det er derfor billigt og retfærdigt paa anden Maade at imødekomme dem. Derfor tror jeg, at Reglen i § 27 og andre Paragraffer er overmaade sund og adskillige Steder ogsaa højt human, thi i flere Tilfælde bliver det ligequldbigt, hvor de vedkommende komme til Forsorgelse, hvilket er af Betydning for dem. Men den Ting kunne vi siden komme til at tale om. Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds var nu lidt forelsket i Præsterne. (Henning Jensen: Det har jeg altid været!) Ved første Behandling var det ærede Medlem det ikke, da nævnte jeg, om vi ikke skulde tilbyde Præsterne det, men det vilde han den Gang ikke. Det glæder mig, at vi nu ere komne til at se noget mere fælles derpaa, men jeg er dog ikke helt enig med det ærede Medlem. Han gif nu saa vidt, at han slagtede over, at Kommunalloven af 1867 har sat Præsten ud af Stillingen som Formand for Fattigkommissionen. Dette billigede jeg den Gang, og det gør jeg ogsaa nu. (Henning Jensen: Det gør jeg med!) Ja, saa har det ærede Medlem omvendt sig siden i Gaar — det er jo af de mulige Ting — da gif hans Udtalelse i en anden Retning. Jeg tror, at det er rigtigt, at den Bestemmelse blev tagen, at vi ikke lod Præsterne vedblive at være Formænd for Kommunens økonomiske Fattiggæsen, hvorved de vare fuldstændig afhængige af vedkommende Sogneraad og Fattigudvalg og mange Gange maatte være Guldbrydere af Ting, som det var haardt nok for dem at gaa ind paa, da disse Ting vare alt andet end humane. Derimod har jeg ikke det mindste imod, at Præsterne medvirke i den frivillige kommunale Tilhynskomite. Maasse var det fornøftigt, at de blebe gjort til Formænd, men man kan ogsaa tænke sig Forholdet ordnet paa en anden Maade. Det ærede Medlem ønskede imidlertid, at jeg skulde stille Vændingsforslag herom til tredje Behandling, men det maa jeg virkelig overlade til det ærede Medlem, der er Medlem af Udvalget og har stillet adskillige Forslag. Det er nemlig ingenlunde sjældvanligt, at en Minister giver sig til at stille Forslag enten ved anden eller ved tredje Behandling af en Sag; det sker kun naar, det er nogenlunde nødvendigt. Naar det ærede Medlem bringer Forslaget frem og anbefaler det varmt, faar det nok Tilslutning; det er i alt Fald mit Haab, og jeg skal hilse det med Glæde. Efter den bundrende Misbillid, som det ærede Medlem ved første Be-